

1. søndag efter trinitatis (2. tekstrække)

Denne hellige lektie skrives i Prædikerens Bog: Den, der elsker penge, bliver ikke mæt af penge, den, der elsker rigdom, får intet udbytte af den. Også det er tomhed! Jo større velstand, des flere til at æde den; hvad har den velstående ud af det, ud over glæden ved synet? Arbejderen sover sødt, hvad enten han får lidt eller meget at spise, men den riges overflod giver ham ikke ro til at sove. Der er et slemt onde, jeg har set under solen: opsøret rigdom, der bliver til ulykke for den rige. Denne rigdom kan gå tabt ved et uheld, og får han en søn, bliver der ikke noget til ham. Nøgen kom han ud af moders liv, nøgen går han bort, som han kom, og han får intet ud af sit slid, som han kan tage med sig. Ja, dette er et slemt onde; ganske som han kom, går han bort. Hvad udbytte har han af at slide for vinden? Han æder alle sine dage op i mørke og stor kval, i lidelse og ærgrelser. Det er, hvad jeg har set: Det er godt og rigtigt at spise og drikke og nyde frugten af alt det, et menneske slider med under solen i det korte liv, Gud har givet ham; det er hans løn. At Gud giver menneskene rigdom og formue og giver dem mulighed for at nyde den og få deres løn og glæde sig i deres slid, det er en gave fra Gud. De skal ikke altid tænke på deres levedage, for Gud giver dem glæde i hjertet. *Præd 5,9-19*

** Epistlen skriver apostlen Paulus i sit første brev til Timotheus:* Og vist er det, at guds frygt sammen med nøjsomhed bærer lønnen i sig selv; for tomhændet kom vi til verden, og tomhændet skal vi gå ud af den; har vi føde og klæder, skal vi lade os nøje med det. Men de, der vil være rige, falder i fristelse og baghold og henfalder til utallige tåbelige og skadelige tilbøjeligheder, som styrter mennesker i undergang og fortabelse. For kærlighed til penge er roden til alt ondt; drevet af den er nogle blevet ført bort fra troen og har voldt sig selv mange smerter. Men du, Guds menneske, skal holde dig fra alt dette og stræbe efter retfærdighed, guds frygt, tro, kærlighed, udholdenhed og sagtomdighed. Strid troens gode strid, grib det evige liv, som du blev kaldet til og har bekendt dig til med den gode bekendelse i mange vidners påhør. *1 Tim 6,6-12*

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: En i skaren sagde til Jesus: »Mester, sig til min bror, at han skal skifte arven med mig.« Men han svarede: »Menneske, hvem har sat mig til at dømme eller skifte mellem jer?« Og han sagde til dem: »Se jer for og vær på vagt over for al griskhed, for et menneskes liv afhænger ikke af, hvad det ejer, selv om det har overflod.« Og han fortalte dem en lignelse: »Der var en rig mand, hvis mark havde givet godt. Han tænkte ved sig selv: Hvad skal jeg gøre? For jeg har ikke plads til min høst. Så sagde han: Sådan vil jeg gøre: Jeg river mine lader ned og bygger nogle, som er større, og dér vil jeg samle alt mit korn og alt mit gods. Og jeg vil sige til mig selv: Så, min ven, du har meget gods liggende, nok til mange år. Slå dig til ro, spis, drik og vær glad! Men Gud sagde til ham: Din tåbe, i nat kræves dit liv af dig. Hvem skal så have alt det, du har samlet? Sådan går det den, der samler sig skatte, men ikke er rig hos Gud.« *Luk 12,13-21*